

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Lukáše Pišvejce, soudkyně JUDr. Veroniky Burianové a soudce Mgr. Aleše Smetanky ve věci

žalobkyně: **Eliott Store s.r.o.**, IČO: 05755999,
sídlem Šafaříkovy sady 2774/7, 301 00 Plzeň,
zastoupena Mgr. Petrem Vlachem, advokátem,
sídlem Guldenerova 547/4, 326 00 Plzeň,

proti
žalovanému: **Magistrát města Plzně**,
sídlem náměstí Republiky 1, 301 00 Plzeň,

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 9. 2022, č. j. MMP/344853/22,

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 9. 2022, č. j. MMP/344853/22, se zrušuje a věc se vrací žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Rozhodnutí Úřadu městského obvodu Plzeň 3 ze dne 13. 7. 2022, č. j. UMO3/29177/22, se zrušuje.
- III. Žalovaný je povinen nahradit žalobkyni náklady řízení ve výši 11 228 Kč k rukám zástupce žalobkyně Mgr. Petra Vlacha, advokáta, do jednoho měsíce od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

Shodu s prvopisem potvrzuje L. C.

I.

Vymezení věci

1. Žalobkyně se žalobou ze dne 7. 12. 2022, doručenou Krajskému soudu v Plzni (dále jen „soud“) téhož dne, domáhala zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 26. 9. 2022, č. j. MMP/344853/22 (dále jen „napadené rozhodnutí“). Výrokem 1) napadeného rozhodnutí žalovaný podle § 90 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) změnil text části výroku rozhodnutí Úřadu městského obvodu Plzeň 3, odboru ekonomického (dále jen „prvostupňový orgán“) ze dne 13. 7. 2022, č. j. UMO3/29177/22 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“). Výrokem 2) napadeného rozhodnutí pak žalovaný podle § 90 odst. 5 správního řádu zamítl odvolání žalobkyně směřující proti prvostupňovému rozhodnutí a prvostupňové rozhodnutí v neměněné části potvrdil.
2. Prvostupňovým rozhodnutím byla žalobkyni s odkazem na zákon č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „přestupkový zákon“) uložena pokuta ve výši 2 000 Kč za spáchání přestupku dle § 16 odst. 1 písm. h) zákona č. 526/1990 Sb., o cenách, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o cenách“) a dále povinnost uhradit náklady řízení paušální částkou 1 000 Kč.

II.

Žaloba

3. Žalobkyně v úvodu své žaloby vymezila napadené rozhodnutí a shrnula skutkový stav. Na to navázala tvrzením, že napadeným rozhodnutím byla zkrácena na svých právech, a to zejména na právu na spravedlivý proces a právu na ochranu majetku. Poté žalobkyně formulovala žalobní body.
4. Žalobkyně předně namítala, že žalovaný změnil prvostupňové rozhodnutí v rozporu s § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu. Žalobkyně nesouhlasila se způsobem, jakým žalovaný naložil s vytýkanými vadami výroku prvostupňového rozhodnutí, který neobsahoval obligatorní náležitosti stanovené v § 93 odst. 1 přestupkového zákona, a to konkrétně popis skutku s označením místa, času a způsobu jeho spáchání a vyslovení viny z přestupku. Žalovaný tuto vadu napravil tak, že ve výroku 1) napadeného rozhodnutí změnil celou výrokovou část, kdy původní výrok prvostupňového rozhodnutí nahradil zcela novým výrokem, ve kterém popsal skutek a vyslovil vinu. Podle přesvědčení žalobkyně takto zásadní změna výroku prvostupňového rozhodnutí je v rozporu s § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu, neboť žalobkyni byla upřena možnost odvolat se proti prvostupňovému rozhodnutí. Žalovaný svým postupem žalobkyni odepřel možnost napadnout skutkové závěry prvostupňového orgánu. Podle žalobkyně celá výroková část napadeného rozhodnutí působí velmi zmateně a nelogicky. Jestliže žalovaný prvostupňové rozhodnutí v části změnil, nemohl současně zamítnout odvolání žalobkyně. Žalobkyně rovněž namítala, že výrok 1) napadeného rozhodnutí je i v logickém rozporu s jeho odůvodněním, přičemž akcentovala tu část odůvodnění, kde žalovaný konstatoval, že prvostupňové rozhodnutí obsahuje všechny náležitosti podle správního řádu. Pokud tomu tak podle posouzení žalovaného bylo, není logické, že žalovaný měnil podstatnou část výrokové části prvostupňového rozhodnutí. Podle žalobkyně žalovaný ji popsáním postupem zkrátil na právu na spravedlivý proces, neboť jí upřel možnost přezkumu rozhodnutí o jejích povinnostech v odvolacím řízení.

5. Za další žalobní bod žalobkyně označila to, že žalovaný potvrdil prvostupňové rozhodnutí, ve kterém skutkové závěry neměly oporu v obsahu spisu. Žalobkyně poukázala na část odůvodnění prvostupňového rozhodnutí, ve které prvostupňový orgán popisoval údajné jednání s kontrolovanou osobou (tj. nejednoznačné odpovědi na otázky ohledně ceny zboží), přičemž namítala, takto popsané jednání nemá žádnou oporu v protokolu o kontrole. Přitom platí, že skutkové závěry lze činit pouze z důkazů obsažených ve správním spisu. Jinak nelze přezkoumat správnost tvrzení správního orgánu o určitém skutkovém ději. Žalobkyně tuto skutečnost namítala ve svém odvolání. Žalovaný k tomu provedl svůj výklad obsahu protokolu o kontrole, ve kterém podává svoji dedukci, že prodávačka musela hovořit s kontrolní pracovnící. Žalovaný zcela pomíjí, že kontrolní orgán ve výstupu své činnosti citovaná tvrzení neuvádí. Podle žalobkyně v rámci elementárních zásad spravedlivého procesu musí platit, že skutečnost, která není obsažena ve správním spise, pro činění skutkových závěrů neexistuje. Žalovaný však tuto oprávněně namítanou vadu prvostupňového rozhodnutí nenapravil, tudíž postihl napadené rozhodnutí vadou, která krátí žalobkyni na právu na spravedlivý proces a činí napadené rozhodnutí nezákonným.
6. Žalobkyně dále namítala, že žalovaný potvrdil prvostupňové rozhodnutí, přestože bylo nepřezkoumatelné pro nedostatečné odůvodnění. Nepřezkoumatelnost prvostupňového rozhodnutí žalobkyně spatřovala v nedostatečném odůvodnění uložené pokuty a dále v absenci odůvodnění (i) proč prvostupňový orgán neprovedl navržený výsledek jednání žalobkyně, (ii) proč jednání, ve kterém spatřoval přestupek, naplnilo materiální stránku přestupku. Žalobkyně rovněž namítala nevypořádání námitek proti protokolu o kontrole, zejména neurčitost skutkových závěrů. Žalovaný se snažil chybějící odůvodnění doplnit, ovšem takový postup považuje žalobkyně za rozporný s jejím právem na spravedlivý proces, neboť dodatečným odůvodněním nepřezkoumatelného rozhodnutí žalovaný odejmul žalobkyni možnost domáhat se v odvolacím řízení přezkoumání správnosti rozhodnutí.
7. Za další žalobní námitku žalobkyně označila nezahájení správního řízení a neseznámení žalobkyně s podklady pro vydání rozhodnutí. Žalobkyně připustila, že tyto námitky nevznášela v rámci odvolání, nicméně podle jejího názoru se jedná o procesní vady, které měl žalovaný seznat z úřední povinnosti. Žalobkyně sice obdržela oznámení ze dne 29. 6. 2022 o zahájení správního řízení, ovšem toto oznámení nemělo obsahové náležitosti stanovené v § 46 odst. 1 správního řádu, neboť neobsahovalo zejména předmět řízení. V oznámení absentovalo, v jakém skutku je spatřováno spáchání přestupku, resp. pro jaké konkrétní jednání je správní řízení zahajováno. Vymezení předmětu řízení je však nezbytným předpokladem pro to, aby se účastník správního řízení mohl účinně v řízení bránit. Žalobkyně sice dovodila, jaké věci se řízení bude asi týkat, nicméně tato skutečnost má být seznatelná z oznámení o zahájení řízení, což v daném případě nebylo. Pokud správní řízení vůči žalobkyni nebylo řádně zahájeno, nelze v takovém quasi řízení vydat správní rozhodnutí s právními účinky na majetková práva žalobkyně. Pokud v popsaném oznámení prvostupňový orgán mimo jiné uvedl § 36 odst. 3 správního řádu, avšak bez popisu skutkového děje, tak tuto písemnost nelze považovat za výzvu k seznámení se s podklady před vydáním rozhodnutí. Prvostupňový orgán tak neseznámil žalobkyni s podklady pro vydání rozhodnutí před jeho vydáním, čímž ji zkrátil na právu na spravedlivý proces. Žalovaný pochybil, když tuto vadu prvostupňového rozhodnutí nenapravil.

8. Závěrem žalobkyně navrhla, aby soud zrušil napadené rozhodnutí, jakož i rozhodnutí prvostupňové, a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení. Žalobkyně rovněž uplatnila nárok na náhradu nákladů řízení.

III.

Vyjádření žalovaného k žalobě

9. Žalovaný ve svém vyjádření ze dne 23. 1. 2023 navrhl zamítnutí žaloby, když dle jeho názoru napadené rozhodnutí i jemu předcházející prvostupňové rozhodnutí byla vydána zcela v souladu s platným právním řádem. Žalovaný v úvodu zrekapituloval obsah žaloby a poté uvedl, že se neztotožňuje ani s jedním z žalobních důvodů.
10. Žalovaný nejprve poukázal na to, že napadeným rozhodnutím změnil část výroku, nikoliv celý výrok prvostupňového rozhodnutí, když změna spočívala v doplnění výroku o popis skutku a vyslovení viny. Žalovaný takto postupoval z důvodu zachování lepší srozumitelnosti napadeného rozhodnutí, které spolu s měněným prvostupňovým rozhodnutím tvoří fakticky jeden celek. Podle názoru žalovaného je tento postup plně v souladu s judikaturou Nejvyššího správního soudu i s komentářovou literaturou, které citoval. K tomu doplnil, že důležité je, aby provedená změna odpovídala zákonným požadavkům a aby z ní jednoznačně vyplývalo, která část výroku je pozměňována a co je předmětem této změny. To je v případě napadeného rozhodnutí jednoznačně splněno. Žalovaný v dané souvislosti odkázal na rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 13. 8. 2020, č. j. 4 Ads 85/2018, z něhož citoval, přičemž vyjádřil přesvědčení, že změnou části výroku nedošlo k založení nové, dosud neexistující povinnosti, ani k pozměnění uložené povinnosti. Žalovaný má za to, že postupoval podle § 90 odst. 5 správního řádu, když část rozhodnutí změnil a část rozhodnutí potvrdil, přičemž se v daném ohledu odkázal na komentářovou literaturu.
11. Žalovaný nezpochybnil, že skutkové závěry lze činit pouze a jen z důkazů, které jsou obsaženy ve správním spisu. Odkázal na předmětný protokol o kontrole, který je součástí správního spisu a ve kterém je výslovně uvedeno, že u některého vystaveného zboží zcela chyběla cena s tím, že je uveden výčet konkrétního zboží. Podle žalovaného skutkový závěr o tom, že vyjmenované druhy zboží nebyly označeny cenou při nabídce a prodeji zboží, čímž kontrolovaný subjekt neposkytl spotřebiteli informace a možnost seznámení s cenou před jednáním o koupi zboží, vychází z protokolu o kontrole. Právě tento skutkový závěr byl vyhodnocen jako porušení § 13 odst. 2 zákona o cenách, kterým se kontrolovaný subjekt dopustil předmětného přestupku. V dané souvislosti žalovaný citoval z rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 26. 2. 2015, č. j. 9 A 103/2011 – 43, a to konkrétně pasáž, ve které uvedený soud označil ochranu před klamavými praktikami za smysl zákona o ochraně spotřebitele, přičemž považoval za rozhodující, že kontrolou zjištěným jednáním mohlo dojít ke znevýhodnění spotřebitele tím, že tento neměl jednoznačně k dispozici informace, na jejichž základě mohl snadno a přitom kvalifikovaně učinit své spotřebitelské rozhodnutí. Žalovaný je názoru, že postupoval předvídatelně, neboť ve všech případech je materiální podstatou podepsaný protokol.
12. K žalobní námitce nepřezkoumatelnosti prvostupňového rozhodnutí žalovaný nejprve obsáhle citoval z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 6. 2018 vydaného ve věci sp. zn. 3 As 109/2017 a poté vyslovil svůj názor, že prvostupňový orgán se vypořádal s námitkami a s argumentací žalobkyně. Poukázal na to, že prvostupňový orgán sdělil žalobkyni, že její námitky proti protokolu o kontrole budou vyřízeny v rámci správního

řízení dle § 14 odst. 3 zákona č. 255/2012 Sb., zákona o kontrole (kontrolní řád), v platném znění (dále jen „kontrolní řád“). Argumentoval, že pokud je před uplynutím lhůty pro vyřízení námitek s kontrolovanou osobou zahájeno správní řízení o uložení sankce nebo je jí uloženo opatření k nápravě, je možné vyřídit námitky proti protokolu v rámci navazujícího správního řízení.

13. Podle názoru žalovaného z předmětného protokolu o cenové kontrole zcela jasně vyplývá porušení cenových předpisů. V době kontroly nebyly na prodejně označeny platnou cenou druhy zboží vyjmenované ve výroku rozhodnutí, což kontrolovaný subjekt ve svých námitkách ani v odvolání nevyvrací. Z tohoto důvodu lze výslech jednatele kontrolovaného subjektu považovat za nadbytečný, nehospodárný a neúčelný, neboť by nepřinesl nové poznatky či důkazy.
14. Žalovaný dále uvedl, že kontrolní orgán uložil pokutu ve výši 2 000 Kč, z čehož je patrné, že zohlednil námitky ze dne 18. 6. 2022, které mu byly doručeny, a byla zohledněna i argumentace uvedená v odůvodnění odvolání. Žalovaný má za jednoznačné, že ze strany kontrolovaného subjektu došlo k porušení cenových předpisů. Následkem jednání prodávajícího byla absence možnosti seznámit se s cenou před jednáním o koupi zboží u druhů zboží, které nebylo označeno cenou. Jednoznačný údaj o ceně musí být k dispozici v okamžiku, kdy se rozhoduje o nákupu zboží. Pokuta byla uložena ve výši nacházející se výrazně v dolní hranici zákonem stanoveného limitu a bylo přihlédnuto k závažnosti správního deliktu. Výše pokuty odpovídá míře zavinění prodávajícího.
15. Podle žalovaného není pravdivá ani námitka žalobkyně, že prvostupňový orgán nezačal správní řízení, jehož výsledkem bylo vydání prvostupňového rozhodnutí. Správní orgán zahájil správní řízení na základě vlastního kontrolního zjištění. Žalobkyni bylo oznámení o zahájení správního řízení doručeno dne 30. 6. 2022. V oznámení o zahájení správního řízení byla žalobkyni dána možnost se vyjádřit ke skutečnostem ve stanovené lhůtě. Žalobkyně této možnosti využila a zaslala své vyjádření k zahájení správního řízení dne 7. 7. 2022, čímž byla naplněna podstata § 36 odst. 3 správního řádu. Až poté prvostupňový orgán vydal dne 13. 7. 2022 své rozhodnutí.
16. Žalovaný své vyjádření k žalobě uzavřel tím, že nedošlo k porušení principu práva na spravedlivý proces, že dostatečným způsobem vysvětlil své právní úvahy a že nedošlo k pominutí žádné uplatněné námítce žalobkyně.

IV.

Průběh řízení

17. Soud ověřil, že žaloba směřující proti napadenému rozhodnutí byla podána včas, neboť zákonná lhůta dvou měsíců byla dodržena. Napadené rozhodnutí bylo žalobkyni (prostřednictvím jejího zástupce) doručeno dne 7. 10. 2022 a předmětná žaloba byla soudu doručena dne 7. 12. 2022.
18. Soud dále konstatuje, že žaloba byla podána osobou k tomu oprávněnou (žalobkyně byla účastníkem správního řízení a adresátem napadeného rozhodnutí, přičemž tvrdila, že napadeným rozhodnutím byla zkrácena na svých právech) a směřovala proti žalovanému, který je pasivně legitimován (jako odvolací orgán, který vydal napadené rozhodnutí), byla podána po vyčerpání řádných opravných prostředků (žalobkyně podala proti prvostupňovému rozhodnutí odvolání, o němž žalovaný rozhodl napadeným rozhodnutím, proti kterému již odvolání nebylo přípustné) a obsahuje všechny

požadované formální náležitosti. Soud proto mohl přistoupit k věcnému přezkoumání žaloby.

19. O podané žalobě soud rozhodoval bez nařízení jednání ve smyslu § 51 odst. 1 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), neboť s tím žalobkyně i žalovaný vyslovili souhlas (žalobkyně již v žalobě a žalovaný ve svém vyjádření k žalobě).

V.

Posouzení věci soudem

20. V souladu s § 75 odst. 1 a 2 s. ř. s. soud vycházel při přezkoumání napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů uplatněných v žalobě. Soud dále přezkoumal napadené rozhodnutí i z pohledu vad, k nimž je povinen přihlédnout z úřední povinnosti (srov. § 76 s. ř. s.).
21. Po přezkoumání skutkového a právního stavu projednávané věci soud dospěl k závěru, že žaloba **je důvodná**.
22. Vzhledem k tomu, že správní spis poskytoval dostatečný podklad pro posouzení žalobních námitek a pro rozhodnutí předmětné věci, soud neprováděl žádné dokazování. Ostatně účastníci řízení ani žádné důkazní návrhy, které by šly nad rámec správního spisu, neučinili. Soud rekapituluje podstatný obsah správního spisu následovně.
23. Dne 31. 5. 2022 pověřená pracovnice prvostupňového orgánu provedla kontrolu dodržování zákona o cenách v provozovně žalobkyně na adrese Bezručova 15, Plzeň. O kontrole byl pořízen záznam z téhož dne, v němž je uvedeno zjištění, že *v době kontroly na provozovně nebylo označeno cenou v okamžiku nabídky například toto zboží*, přičemž následoval výčet 7 položek zboží (14 ks oblečení), včetně označení zboží a sdělené ceny za 1 kus. Záznam rovněž obsahuje konstatování, že *tím, že uvedené druhy zboží nebyly označeny cenou dle § 13 odst. 2 zákona o cenách, se kontrolovaný subjekt dopustil přestupku dle § 16 odst. 1 písm. b) zákona o cenách*. Dále se v záznamu uvádí, že *byly předloženy nabývací doklady od března 2022 a že cenová evidence je vedena v těchto dokladech a obsahuje údaje: datum, název zboží (kód zboží) a prodejní cenu za jednotku množství*.
24. Dne 3. 6. 2022 byl prvostupňovým orgánem vyhotoven protokol o předmětné kontrole provedené u žalobkyně dne 31. 5. 2022. Kontrolní zjištění co do obsahu v zásadě odpovídá tomu, co bylo obsaženo v záznamu ze dne 31. 5. 2022, nicméně je formulováno odlišně, když uvádí: *„V době kontroly označení zboží cenou v okamžiku nabídky konečnému spotřebiteli nebylo zřetelné a u některého zboží cena zcela chyběla – například: [...]“*, přičemž následuje stejný výčet 7 položek zboží, jaký byl uveden v záznamu. Protokol o kontrole rovněž obsahoval poučení o možnosti kontrolované osoby podat námitky proti kontrolnímu zjištění, a to ve stanovené lhůtě.
25. Dne 18. 6. 2022 žalobkyně podala včasné námitky proti kontrolnímu zjištění uvedenému v předmětném protokolu (dále jen „Námitky“). Žalobkyně zejména namítala, že: (i) se ke kontrole písemně vyjádřila dne 1. 6. 2022, (ii) protokol byl v části konstatující *„nezřetelné označení zboží cenou“* neurčitý, (iii) zboží bylo dostatečně označeno cenou, když byl vždy označen cenou alespoň jeden kus stejného zboží, který byl umístěn na viditelném místě (vždy nahoře na sloupci totožného zboží), (iv) kusy zboží neoznačené cenou byly přítomnou jednatelkou právě vybalovány, (v) počet neoznačených kusů zboží byl

nevýznamný vzhledem k celkovému počtu zboží, (vi) nebyla naplněna ani skutková podstata přestupku ani materiální stránka přestupku.

26. Dne 29. 6. 2022 prvostupňový orgán zaslal žalobkyni sdělení, že Námitky budou vyřízeny v rámci správního řízení dle § 14 odst. 3 kontrolního řádu. Téhož dne prvostupňový orgán zaslal žalobkyni oznámení o zahájení správního řízení, v němž se uvádí, že tento správní orgán *zahajuje správní řízení na základě vlastního kontrolního zjištění, „neboť jste se dopustili přestupku dle ust. § 16 zákona č. 526/1990 Sb., o cenách“*. Jiné vymezení předmětu řízení v oznámení obsaženo není. Oznámení rovněž obsahovalo upozornění s odkazem na § 36 odst. 3 správního řádu, že se žalobkyně může ve lhůtě 5 dnů ode dne doručení oznámení *„vyjádřit k uvedeným skutečnostem“* a na podporu svých tvrzení uvést důkazy.
27. Podáním ze dne 7. 7. 2022 se žalobkyně vyjádřila k zahájení správního řízení. Předně namítala, že z oznámení nebylo seznatelné, čeho se měla dopustit a k jakým uvedeným skutečnostem se má vyjádřit. Rovněž namítala, že z textu vyrozumění je seznatelné, že správní orgán o spáchání přestupku již fakticky rozhodl, a to bez toho, že by proběhlo řádné dokazování. Žalobkyně nepovažovala správní řízení za řádně zahájené. Přestože žalobkyně nebyla povinná si domýšlet skutečnosti, pro které bylo správní řízení zahájeno, z procesní opatrnosti se vyjádřila k předmětné kontrole. Žalobkyně odkázala na písemné podání, které měla učinit bezprostředně po kontrole a dále na své námitky ze dne 18. 6. 2022. Své argumenty pak shrnula následovně: (i) absence označení zboží údaji o cenách nijak nezkrátila práva zákazníků seznat cenu zboží, neboť cenovkou byl označen vždy jeden kus zboží z druhově stejných kusů zboží; (ii) ke stavu, kdy na několika kusech zboží nebyla připevněna cenovka, došlo nikoli zaviněným jednáním žalobkyně, neboť žalobkyně ukládala nově naskladněné zboží do prodejních regálů a tuto činnost nemohla dokončit, neboť se musela věnovat přítomné kontrolní pracovníci, (iii) stav, který je popsán v protokolu o kontrole, přestupkem není pro absenci materiální stránky přestupku. Žalobkyně rovněž navrhla k prokázání svých tvrzení výslech jednatelky K. E., která se může vyjádřit k tomu, jak byly označeny „skupiny“ zboží cenovkami, k důvodu, proč nebyly cenovky na každém jednotlivém kusu z vytýkaných 14 kusů zboží, k průměrnému počtu kusů zboží bez cenovek, k posouzení poměru počtu kusů zboží označeného cenovkami k počtu kusů bez cenovek.
28. Dne 13. 7. 2022 prvostupňový orgán vydal předmětné prvostupňové rozhodnutí, v jehož výroku, pokud jde o spáchání přestupku a uložení trestu, uvedl pouze to, že rozhodl na základě protokolu o kontrole ze dne 3. 6. 2022 a že za porušení cenových předpisů, kterým se žalobkyně dopustila přestupku dle § 16 odst. 1 písm. h) zákona o cenách, jí ukládá pokutu dle § 16 odst. 4 zákona o cenách ve výši 2 000 Kč. V odůvodnění svého rozhodnutí prvostupňový orgán konstatoval kontrolní zjištění obsažené v předmětném protokole o kontrole, které formuloval následovně: *„V době kontroly nebylo na provozovně Bezručova 157/15, 301 00, Plzeň – Vnitřní město označeno cenou, ani formou platného ceníku, v okamžiku nabídky konečnému spotřebiteli například toto zboží: [...]“*. Následoval výčet 7 položek zboží (v počtu celkem 14 ks), po kterém prvostupňový orgán konstatoval: *„Tím, že výše uvedené zboží nebylo označeno cenou při nabídce a prodeji zboží, nebyla spotřebiteli poskytnuta informace tak, aby měl možnost seznámit se s cenou před jednáním o koupi zboží v souladu s ust. § 13 odst. 2 zákona č. 526/1990 Sb., o cenách“*. Ve vztahu k námitkám žalobkyně proti kontrolnímu zjištění prvostupňový orgán uvedl, že bylo potvrzeno, že uvedené zboží skutečně nebylo oceněno, ovšem uvedené důvody

neoznačení zboží cenami nelze akceptovat. Dále konstatoval, že *vybalené zboží nelze vystavovat a nabízet k prodeji konečnému spotřebiteli bez ceny*, a dále že *zákazník v prodejně žalobkyně „cenu u zboží neoznačeného cenami hledá, případně se ptá, na své dotazy dostává nejednoznačné odpovědi (sdělená cena je bezprostředně prodávajícím opravena, což jednoznačně v zákazníkovi, resp. kontrolním orgánu nevyvolává pocit právní jistoty a dojem splnění zákonné povinnosti)“*. V závěru pak prvostupňový orgán jen v obecné rovině konstatoval, že *při stanovení pokuty přihlédl k závažnosti přestupku, k jeho následkům a stanovil výši pokuty při dolní hranici zákonného rozmezí*.

29. Dne 26. 7. 2022 žalobkyně podala proti prvostupňovému rozhodnutí odvolání, které doplnila podáním ze dne 15. 8. 2022 (v návaznosti na výzvu prvostupňového orgánu ze dne 9. 8. 2022 k odstranění vad podání). Žalobkyně namítala, že prvostupňové rozhodnutí je po formální i věcné stránce vadné, a to zejména z následujících důvodů: (i) výrok rozhodnutí neobsahuje obligatorní náležitosti stanovené v § 93 odst. 1 přestupkového zákona, (ii) odůvodnění rozhodnutí je zcela zmatečné, (iii) prvostupňový orgán činil skutkové závěry, které nemají oporu ve správním spisu, když jediným podkladem byl protokol o kontrole, (iv) prvostupňový orgán nijak nevyvrátil procesní obranu žalobkyně, že cenou byl vždy označen alespoň jeden kus druhově shodného zboží, (v) prvostupňový orgán se nijak nezabýval námitkou nedostatku materiální stránky přestupku a není ani odůvodněno, proč nebyl proveden žalobkyní navržený výslech její jednatelky, a (vi) absentuje odůvodnění závažnosti jednání žalobkyně a výše uložené pokuty.
30. Dne 26. 9. 2022 žalovaný vydal napadené rozhodnutí, ve kterém v první řadě nově formuloval výrok o spáchání přestupku. Byl doplněn popis skutku tak, že v návaznosti na konstatování předmětné kontroly provedené v provozovně žalobkyně dne 31. 5. 2022 a kontrolního zjištění byl učiněn následující závěr: *„Tím, že vyjmenované druhy zboží nebyly označeny cenou při nabídce a prodeji zboží, neposkytl kontrolovaný subjekt spotřebiteli informace a možnost seznámení s cenou před jednáním o koupi zboží a nedodržel tak ust. § 13 odst. 2 zákona č. 526/1990 Sb., o cenách ve znění pozdějších předpisů, čímž došlo k porušení cenových předpisů, kterým se kontrolovaný subjekt dopustil přestupku dle ust. § 16 odst. 1 písm. h) zákona č. 526/1990 Sb., o cenách, ve znění pozdějších předpisů.“*. Z těchto důvodů byla žalobkyně uznána vinnou z uvedeného přestupku, za což jí byla dle § 16 odst. 4 písm. a) zákona o cenách uložena pokuta ve výši 2 000 Kč. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný reagoval na jednotlivé odvolací námitky, které neshledal důvodnými, s výjimkou absence některých náležitostí rozhodnutí o přestupku, kteréžto nedostatky žalovaný odstranil změnou prvostupňového rozhodnutí a nově formulovaným výrokem o spáchání přestupku.
31. V návaznosti na výše uvedené soud konstatuje, že v projednávané věci je podstatou sporu otázka, zda jednání žalobkyně zjištěné při cenové kontrole dne 31. 5. 2022, které spočívalo v neoznačení cenovkou několika kusů zboží nabízeného k prodeji v provozovně žalobkyně, naplňuje zákonné znaky přestupku dle § 16 odst. 1 písm. h) zákona o cenách ve spojení s § 13 odst. 2 téhož zákona. Sporné pak mezi účastníky bylo i to, zda předmětné správní řízení bylo zatíženo procesními vadami, které by vedly k nezákonnosti prvostupňového i napadeného rozhodnutí, resp. ke zkrácení žalobkyně na právu na spravedlivý proces.

32. Soud ve svém posouzení vyšel zejména z následující relevantní právní úpravy a soudní judikatury.
33. Podle § 5 přestupkového zákona je přestupkem *společensky škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin.*
34. Podle § 16 odst. 1 písm. h) zákona o cenách *fyzická, právnická nebo podnikající fyzická osoba se jako prodávající dopustí přestupku tím, že [...] poruší některou z povinností stanovených v § 13 odst. 2 až 11 při označování zboží cenami.*
35. Podle § 13 odst. 2 zákona o cenách *prodávající je povinen při nabídce a prodeji zboží poskytnout informaci spotřebiteli tak, aby měl možnost seznámit se s cenou před jednáním o koupi zboží, pokud tento zákon nestanoví jinak, a to*
- a) označit zboží cenou, kterou uplatňuje v okamžiku nabídky a vztáženou k prodávanému jednotkovému množství zboží a určeným podmínkám,*
 - b) zpřístupnit na viditelném místě informaci o této ceně formou ceníků,*
 - c) zpřístupnit tuto cenu jiným přiměřeným způsobem, nelze-li označit zboží cenou způsoby uvedenými v písmenu a) nebo b),*
 - d) předložit nabídkový ceník dílů a činností, pokud se zboží sestavuje z běžných dílů nebo činností na základě zvláštních požadavků kupujícího, nebo*
 - e) oznámit kupujícímu odhad ceny, nelze-li podat informaci o ceně způsoby uvedenými v písmenech a) až d);*
- cenou podle tohoto odstavce se u výrobků rozumí konečná nabídková cena, která zahrnuje všechny daně, cla a poplatky.*
36. Podle § 16 odst. 4 písm. a) zákona o cenách *za přestupek lze uložit pokutu do 1 000 000 Kč, jde-li o přestupek podle odstavce 1 písm. g) až i), odstavce 3 písm. b) nebo podle odstavce 2 písm. a) nebo c).*
37. Výkladem zákona o cenách, včetně informační povinnosti dle § 13 tohoto zákona, se zabýval rozšířený senát Nejvyššího správního soudu v usnesení ze dne 22. 3. 2011, č. j. 8 Afs 48/2009 – 80 (soud na tomto místě poznamenává, že by se jednalo o výklad zákona o cenách ve znění účinném ke dni 25. 8. 2006, tak systematika tohoto zákona, jakož i smysl a účel § 13 tohoto zákona zůstaly i po pozdějších novelizacích nezměněny, tudíž dále citované závěry Nejvyššího správního soudu jsou relevantní i pro nyní projednávaný případ). Předně Nejvyšší správní soud vyložil, že *systematika zákona o cenách odpovídá tomu, že zákon upravuje tři relativně samostatné oblasti právní regulace cen. Ustanovení § 13, které je relevantní pro soudem nyní posuzovaný případ, přitom spadá do části třetí (cenová evidence a cenové informace), ke které Nejvyšší správní soud uvedl následující: „Základním účelem části třetí pak není zasahovat do procesu tvorby cen, nýbrž poskytnout tržním subjektům (zejména pak kupujícím, zvláště těm, kteří jsou spotřebiteli nebo kteří kupují specifické druhy zboží) informační komfort umožňující jim na základě údajů, které jim jsou povinni poskytnout prodávající, provést ekonomickou kalkulaci výhodnosti ceny nabízeného zboží a případně ji srovnat s cenou jiného zboží. To je obsahem § 13 zákona o cenách (§ 11 a § 12 pak povinným subjektům, zejména prodávajícím, ukládají - kvůli kontrole dodržování povinností na úseku cen - doprovodnou povinnost určité údaje o cenách evidovat a poskytovat oprávněným subjektům). Smyslem a účelem úpravy v § 13 zákona*

o cenách je poskytnout kupujícímu informaci o tom, za jakou cenu si může nabízené zboží při přijetí nabídky pořídit, tj. poskytnout mu informaci o aktuální ceně zboží.“ (srov. bod [16] cit. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu).

38. V dané souvislosti lze rovněž připomenout rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 27. 9. 2022, č. j. 4 As 347/2020-39, v němž kasační soud v bodě [43] při výkladu informační povinnosti dle § 13 odst. 2 zákona o cenách uvedl, a to s odkazem na svou dřívější judikaturu (srov. rozsudek ze dne 10. 3. 2016, č. j. 7 As 15/2016-23), že „[z]ákon staví jiné vhodné zpřístupnění informace o ceně výrobku či služby naroveň přímému označení výrobku cenou. Musí se tedy jednat o informaci ekvivalentní. Z toho důvodu musí být podle názoru Nejvyššího správního soudu informace zásadně zpřístupněna bezprostředně (nikoliv odkazem na zdroje, které nejsou v provozovně fyzicky přítomny), viditelně a bez nutnosti interakce spotřebitele s obsluhou prodejce či poskytovatele služeb.“
39. V nyní posuzované věci byl skutkový základ nesporný, tedy že minimálně na některých z 14 kusů zboží (oblečení) uvedených v protokolu o kontrole nebyla umístěna cenovka, resp. že na viditelném místě nebyl zpřístupněn ceník předmětného zboží.
40. Žalobkyně ve správním řízení argumentovala, že předmětnou zákonnou informační povinnost neporušila, neboť cenou byl označen vždy alespoň jeden kus druhově shodného zboží umístěný na viditelném místě, a to vždy na „sloupci“ totožného zboží (srov. str. 2 Námitky a dále bod (6) odůvodnění odvolání ze dne 15. 8. 2022). Naproti tomu žalovaný oponoval (prvostupňový orgán na tuto procesní obranu žalobkyně ve svém rozhodnutí vůbec nereagoval), že takovéto označení zboží nelze považovat za dodržení povinnosti dle § 13 odst. 2 zákona o cenách, když „za přiměřený způsob je možno považovat označení jednotlivě každého kusu zboží“ (srov. str. 4 napadeného rozhodnutí).
41. S ohledem na výše uvedenou dikci § 13 odst. 2 zákona o cenách, jakož i na výše citované, judikaturou formulované, smysl a účel předmětné informační povinnosti, soud nesouhlasil s názorem správních orgánů, že v posuzovaném případě bylo pro závěr o porušení předmětné zákonné povinnosti (a tedy naplnění skutkové podstaty přestupku dle § 16 odst. 1 písm. h) zákona o cenách) dostačující skutkové zjištění, že na několika kusech zboží nabízeného v provozovně žalobkyně k prodeji absentovala cenovka. Takovýto závěr je v posuzovaném případě zkratkovitý, neboť nemá náležitou oporu ve správním spisu, tudíž v očích soudu neobstojí. Žalobkyně se totiž od počátku bránila tvrzením, že vždy alespoň jeden kus druhově shodného zboží byl umístěn na viditelném místě daného druhu zboží (vždy nahoře na „sloupci“ totožného zboží), což ovšem prvostupňový orgán zcela pominul a následně žalovaný to nepovažoval za relevantní. Takováto skutková verze tvrzená žalobkyní ovšem relevantní být mohla, přičemž obsahem správního spisu ani nebyla vyloučena.
42. Soud zastává názor, že poskytnout spotřebiteli informaci o aktuální ceně předmětného zboží (oblečení) bylo za okolností daného případu možné i způsobem uváděným žalobkyní, tedy že vždy navrchu sloupce (hromádky) složeného oblečení stejného druhu byl umístěn kus oblečení, který byl opatřen cenovkou. Žalobkyně tvrdila, že v době vstupu kontrolního orgánu v prodejnu přítomná jednatelka žalobkyně právě vybalovala nové zboží, čímž žalobkyně vysvětlovala, proč některé kusy zboží ještě nebyly označeny cenovkou. Soud nesouhlasil s žalovaným, že za přiměřený způsob zpřístupnění ceny lze považovat pouze takový, kdy bylo provedeno označení cenou jednotlivě na každém kusu zboží (viz str. 4 napadeného rozhodnutí), neboť takovýto požadavek z dikce zákona, ani

ze smyslu a účelu předmětné informační povinnosti dovodit nelze. Stejně tak nelze ze zákona dovodit, že by prodávající mohl nové kusy zboží umístit do prodejních regálů až poté, co každý jednotlivý kus označí cenovkou, jak dovodil prvostupňový orgán. Podstatné je vždy to, zda spotřebitel i u nově umístěného zboží má k dispozici informaci o aktuální ceně zboží, a to snadno a bez nutnosti interakce spotřebitele s obsluhou prodejce. Tento požadavek by při skutkové verzi tvrzené žalobkyní ve správním řízení byl naplněn, přičemž obsah správního spisu a skutková zjištění správních orgánů tuto skutkovou verzi žalobkyně nevyvracejí.

43. Ovšem ke konkrétnímu posouzení, zda žalobkyně své informační povinnosti dle § 13 odst. 2 zákona o cenách skutečně dostala, brání správními orgány neúplně zjištěný skutkový stav. Obsah správního spisu je tedy v tomto ohledu zcela nedostatečný.
44. Přitom podle § 3 správního řádu platí, že *nevyplývá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2.*
45. V projednávané věci se jednalo o přestupkové řízení zahajované z moci úřední. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 13. 10. 2022, č. j. 10 Ads 27/2021 – 45, bod [10] připomněl svou ustálenou judikaturu, podle které: „*V řízení, v němž má být účastníkovi z moci úřední uložena povinnost, je správní orgán povinen zjistit i bez návrhu veškeré rozhodné okolnosti svědčící ve prospěch i v neprospěch tohoto účastníka (rozsudek NSS ze dne 7. 4. 2011, č. 5 As 7/2011-48, č. 2412/2011 Sb. NSS). V přestupkovém řízení navíc musí být mimo jakoukoli pochybnost prokázáno, že byly naplněny všechny znaky skutkové podstaty přestupku; v opačném případě nelze učinit závěr o spáchání přestupku (rozsudek NSS ze dne 24. 5. 2006, č. 2 As 46/2005-55).*“ Již v rozsudku ze dne 22. 1. 2009, č. j. 1 As 96/2008 – 115, Nejvyšší správní soud judikoval stran povinnosti správních orgánů zjišťovat v přestupkovém řízení skutkový stav věci z úřední povinnosti tak, že: „*[...] V sankčním řízení se ve své krystalicky čisté podobě uplatňuje zásada vyšetřovací, která správnímu orgánu velí činit vše potřebné k řádnému zjištění skutkového stavu, a to bez ohledu na míru procesní aktivity či naopak procesní lhostejnosti účastníka řízení.*“
46. Prvostupňový orgán se z hlediska zjišťování skutkového stavu omezil pouze na své kontrolní zjištění učiněné při cenové kontrole dne 31. 5. 2022, které ovšem bylo velice strohé a neúplné (jak bude podrobněji uvedeno níže). V následně zahájeném správním řízení prvostupňový orgán žádné další skutečnosti již nezjišťoval, a to přesto, že žalobkyně se bránila výše popsanou skutkovou verzí a k tomu i navrhovala výslech své jednatelky, která byla v době předmětné cenové kontroly přítomna v provozovně. Prvostupňový orgán dokonce tento důkazní návrh zcela pominul a v prvostupňovém rozhodnutí se s ním nijak nevypořádal. Žalovaný sice v napadeném rozhodnutí dodatečně označil navrhovaný výslech jednatelky žalobkyně jako nadbytečný a neúčelný, ovšem pouze odkázal na předmětný protokol o kontrole, ze kterého podle žalovaného „*zcela jasně vyplývá porušení cenových předpisů*“. Soud tento názor žalovaného rozhodně nesdílí.
47. Soud se ztotožnil s žalobkyní v tom, že správní orgány mohly vyjít pouze ze skutečností, které byly zachyceny v předmětném protokolu o kontrole (příp. ze záznamu o kontrole, který byl v zásadě shodného obsahu), neboť jiné podklady pro rozhodnutí týkající se jednání žalobkyně, ve kterém správní orgány spatřovaly porušení předmětné zákonné povinnosti, ve správním spisu obsaženy nejsou. Ovšem protokol o kontrole je velice

strohý, když ohledně skutkového popisu kontrolního zjištění uvádí pouze to, že u 7 vyjmenovaných druhů zboží (celkem 14 ks oblečení) „označení zboží cenou v okamžiku nabídky konečnému spotřebiteli nebylo zřetelné a u některého zboží cena zcela chyběla“. Protokol o kontrole (a rovněž i záznam o kontrole) neobsahuje žádnou informaci o tom, kdo kromě pověřené úřední osoby byl v provozovně v době kontroly přítomen, zda se přítomná osoba oprávněná jednat za kontrolovanou osobu vyjádřila, příp. co konkrétně uvedla (soud v tomto ohledu poukazuje na opakované tvrzení žalobkyně v průběhu správního řízení, že ke kontrole měla poskytnout již dne 1. 6. 2022 písemné vyjádření, které ovšem soud ve správním spisu nenalezl, přičemž na toto tvrzení ani správní orgány ve svých rozhodnutích nijak nereagovaly). Protokol o kontrole neobsahuje bližší popis umístění zboží neoznačeného cenou, jakož ani alespoň rámcové vyjádření poměru označeného a neoznačeného zboží stejného druhu. Navíc protokol o kontrole neobsahuje ani žádnou fotodokumentaci, ze které by bylo možné si učinit bližší představu o způsobu označení předmětného zboží cenou, které žalobkyně tvrdila a které žalovaný nepovažoval za dostačující.

48. Pokud je žalovaným ve vyjádření k žalobě citováno z rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 26. 2. 2015, č. j. 9 A 103/2011 – 43, tak je třeba upozornit, že v soudem nyní posuzované věci obsah správního spisu neposkytoval dostatečnou oporu pro závěr, že by *spotřebitel neměl jednoznačně k dispozici informace, na jejichž základě by mohl snadno a přitom kvalifikovaně učinit své spotřebitelské rozhodnutí*, jak tomu bylo v uvedeném případě řešeném Městským soudem v Praze. Navíc Městský soud v Praze poukazoval na smysl zákona o ochraně spotřebitele, kterým je ochrana před klamavými praktikami, ovšem v případě žalobkyně žádné takové praktiky nebyly prokázány, resp. nic jim podle stávajícího obsahu správního spisu nenásvědčovalo.
49. S ohledem na právě popsané důvody soud dospěl k závěru, že správní orgány nedostály své povinnosti řádně zjistit skutkový stav ohledně toho, zda jednání žalobkyně naplnilo všechny znaky skutkové podstaty předmětného přestupku, tudíž jejich finální závěr o spáchání předmětného přestupku žalobkyní neobstojí. Jelikož tento dílčí závěr soudu byl plně dostačující pro to, aby soud přistoupil ke zrušení napadeného, resp. i prvostupňového rozhodnutí, soud se již ke zbývajícím námitkám uplatněným žalobkyní v žalobě vyjádřil pouze stručněji a pro úplnost.
50. Soud souhlasil s žalobkyní v tom, že prvostupňové rozhodnutí bylo zcela nepřezkoumatelné, a to jednak pro vady výroku (zejména absence vymezení skutku, v němž správní orgán spatřoval naplnění skutkové podstaty přestupku), jednak pro nedostatek důvodů rozhodnutí, jakož i pro zmatečnost odůvodnění (prvostupňový orgán argumentoval nejednoznačnými odpověďmi na dotazy ohledně ceny zboží, což nemělo nejmenší oporu v protokolu o kontrole, resp. ani v jiných částech správního spisu). Vzhledem k tomu, že žalovaný formální vady výroku prvostupňového rozhodnutí odstranil a odůvodnění v jistém ohledu doplnil, pak soud považoval napadené rozhodnutí, ve spojení s prvostupňovým rozhodnutím, jako celek za přezkoumatelné. Byť byly vady a nedostatky prvostupňového rozhodnutí skutečně zásadní a spíše by se nabízelo zrušení prvostupňového rozhodnutí ze strany odvolacího orgánu, tak se soud nedomnívá, že by byla vyloučena změna prvostupňového rozhodnutí postupem dle § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu. Podle názoru soudu samotnou změnou prvostupňového rozhodnutí nedošlo k tomu, že by postupem žalovaného byla žalobkyni upřena možnost se odvolat, jak bylo žalobkyní v žalobě namítáno. Žalobkyně se odvolat mohla, což také

učinila, přičemž jí nebylo upřeno, aby v odvolání uplatnila námitky proti prvostupňovému rozhodnutí.

51. Uvedené však nic nemění na tom, že žalovaný v odvolacím řízení, pokud nepřistoupil ke zrušení prvostupňového orgánu, měl v potřebném rozsahu doplnit skutkový stav tak, aby jím změněný výrok rozhodnutí o spáchání přestupku a uložení sankce obstál, což ovšem žalovaný neučinil.
52. Soud dále souhlasil s žalobkyní v tom, že způsob, jakým prvostupňový orgán zahájil předmětné správní řízení, byl nedostatečný, neboť v něm absentoval popis předmětu řízení, který v případě rozhodnutí o přestupku musí rovněž zahrnovat vymezení skutku, pro který bylo přestupkové řízení zahajováno. Aniž by chtěl soud jakkoli aprobovat takovýto nesprávný postup prvostupňového orgánu, tak podle názoru soudu uvedený nedostatek v posuzovaném případě nezpůsobil, že by předmětné přestupkové řízení vůbec nebylo zahájeno, jak namítala žalobkyně. Sama žalobkyně připouští, že si dovodila, jaké správní řízení s ní bylo zahajováno. K tomu jistě přispěly jednak odkaz na § 16 zákona o cenách obsažený v oznámení o zahájení správního řízení, jednak sdělení k námitkám proti předmětnému protokolu o kontrole, které bylo žalobkyni zasíláno téhož dne, jako oznámení o zahájení správního řízení.
53. V návaznosti na výše uvedené soud uzavírá, že napadené rozhodnutí ze shora popsanych důvodů neobstojí, a tudíž žaloba byla podána důvodně.

VI.

Rozhodnutí soudu

54. S ohledem na shora uvedené důvody soud výrokem I. tohoto rozsudku zrušil napadené rozhodnutí žalovaného dle § 78 odst. 1 s. ř. s. pro vady řízení dle § 76 odst. 1 písm. b) s. ř. s., neboť skutkový stav, který žalovaný vzal za základ napadeného rozhodnutí, nemá oporu ve správním spisu. Soud napadené rozhodnutí rovněž zrušil pro nezákonnost spočívající v nesprávném výkladu informační povinnosti dle § 13 odst. 2 zákona o cenách.
55. Jelikož vadami, které soud shledal ve vztahu k napadenému rozhodnutí, je zatíženo i prvostupňové rozhodnutí, přičemž žalobkyně navrhovala zrušit i prvostupňové rozhodnutí, soud jej výrokem II. tohoto rozsudku rovněž zrušil (srov. § 78 odst. 3 s. ř. s.).
56. Soud podle § 78 odst. 4 s. ř. s. vrátil věc žalovanému k dalšímu řízení, v němž je žalovaný vázán právním názorem vysloveným v tomto rozsudku (§ 78 odst. 5 s. ř. s.).
57. V dalším řízení bude třeba, aby správní orgány doplnily skutkový stav ve shora popsanych otázkách rozhodných pro řádné posouzení, zda v případě žalobkyni vytýkaného jednání skutečně došlo k naplnění všech znaků skutkové podstaty přestupku dle § 16 odst. 1 písm. h) zákona o cenách. Správní orgány neopominou náležitě posoudit a vypořádat procesní obranu žalobkyně, včetně jí činěných důkazních návrhů, a rovněž svá rozhodnutí řádně odůvodnit.

VII.

Náklady řízení

58. Výrokem III. tohoto rozsudku soud rozhodl o nákladech řízení mezi účastníky řízení. Podle § 60 odst. 1 s. ř. s. má právo na náhradu nákladů ten účastník, který byl v řízení plně úspěšný. V tomto řízení byla procesně úspěšnou žalobkyně a náleží jí proto náhrada

nákladů řízení v celkové výši 11 228 Kč, kterou soud určil následovně.

59. Podle obsahu soudního spisu náklady žalobkyně tvoří zaplacený soudní poplatek ve výši 3 000 Kč a dále odměna za 2 úkony právní služby podle § 11 odst. 1 písm. a) a d) vyhlášky č. 177/1996 Sb., o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb (advokátní tarif), ve znění pozdějších předpisů (dále jen „advokátní tarif“), a to (i) převzetí právního zastoupení, a (ii) sepsání žaloby. Podle § 7 bodu 5 ve spojení s § 9 odst. 4 písm. d) advokátního tarifu činí výše odměny za jeden úkon právní služby 3 100 Kč ($2 \times 3\,100 = 6\,200$ Kč). Náhradu hotových výdajů pak dle § 13 odst. 4 advokátního tarifu tvoří 300 Kč za každý úkon ($2 \times 300 = 600$ Kč). Soud dále přiznal z odměny advokáta žalobkyně DPH ve výši 1 428 Kč (21 % z částky 6 800 Kč), neboť právní zástupce žalobkyně je plátcem DPH.
60. Ke splnění povinnosti nahradit náklady řízení bylo žalovanému určeno platební místo podle § 149 odst. 1 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „o. s. ř.“) ve spojení s § 64 s. ř. s. Lhůta k plnění nákladů řízení byla stanovena podle § 160 odst. 1 *in fine* o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s. s přihlédnutím k možnostem žalovaného tuto platbu realizovat.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost. Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozsudku. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 9. ledna 2024

Mgr. Lukáš Pišvejc v.r.
předseda senátu